

Osud ve vztahu ke hvězdám

Robert A. Powell

Ukázka astrologické biografiky

Až dosud jsme komplexně sledovali oblast karmických vztahů. Z obou příkladů karmických vztahů, pozorovaných v prvních dvou kapitolách, vyplývá, že při srovnání horoskopů se karmické vztahy nemusí nutně vyjádřit příliš pozoruhodným způsobem. Vzniká ovšem otázka:

Jak vlastně hvězdy přenášejí osud? A neukazuje-li se tento osud zejména při astrologickém studiu vztahů, kde se potom projeví?

Na tuto otázku jsme částečně odpověděli v prvním svazku knihy, který se podrobně zabývá srovnáním horoskopů smrti v jedné inkarnaci a narození v inkarnaci následující. Z těchto srovnání je zřejmé, že je pravdou, že osud se skrze hvězdy přenáší z okamžiku smrti v jedné inkarnaci na narození v příští inkarnaci. Tento objev je součástí hermeticko-astrologické vědy o osudu. Svoji pozornost nyní zaměříme na studium této vědy, která je jednoduše známa jako „astrologická biografika“. Zodpoví nám otázku, jak je osud hvězdami přenášený z jedné inkarnace do druhé inkarnace. Uvidíme, že také v astrologické biografii nejsou důležité pouze okamžiky narození a smrti, ale také okamžik početí, jak to určuje *Hermovo pravidlo*.

Hermovo pravidlo skutečně představuje klíč k astrologické biografice. V moderní hermetické astrologii proto zaujímá stejně významné místo, jako tomu bylo ve starém Egyptě v době Nechepsa a Petosirida, jejichž spisy jsou datovány do 2. stol. před Kristem. Původní formulace Hermova pravidla byla připisována Petosiridovi.

Hlubší význam aplikace Hermova pravidla, které zavedl Willi Sucher na podnět Elisabeth Vreede, zahrnuje skutečnost, že pro osud člověka v okamžiku jeho narození jsou zvláště důležité nejen hvězdy, ale také pohyby planet během celé doby inkarnace mezi početím a narozením. Jako uznání Willimu Sucherovi a jeho objevu hlubšího významu Hermova pravidla se nyní obrátíme k jeho studii o Richardu Wagnerovi ve světle výzkumu jeho horoskopu.

Okamžik početí fyzického těla a éterného těla, ukázka uplatňování Hermova pravidla

Paralelně s tvorbou fyzického těla embrya v děloze dochází k tvorbě éterného těla v měsíční sféře, která obklopuje Zemi. Zatímco fyzické tělo v děloze je tvořeno z pozemské hmoty, éterné tělo vzniká z kosmických sil měsíční sféry. Vytváření fyzického těla začíná v okamžiku fyzického početí oplodněním vaječné buňky; tvorba éterného těla začíná v okamžiku éterného oplodnění, když je z měsíční sféry propuštěný pra- obraz fyzického těla, aby se mohl spojit s oplodněným vajíčkem.* Okamžik éterného početí, který leží časově poměrně blízko od fyzického početí, lze určit pomocí Hermova pravidla. Aby však bylo možné tento okamžik vypočítat zpětně, lze Hermovo pravidlo uplatnit na konstelaci narození pouze za předpokladu, že k narození dojde přirozeně, tj. v kosmem stanovené době.

Jako příklad uplatnění Hermova pravidla budeme sledovat horoskop narození Richarda Wagnera. Hermovo pravidlo (jak bylo zapsáno ve starých hermetických spisech Nechepsa a Petosirida) ukazuje význam ascendentu a Měsíce při narození zjištěním, že pozice ascendentu a Měsíce při narození se mění na pozice (nebo protilehlé pozice) ascendentu a Měsíce při početí. V Hermově pravidlu jde tedy o seřazení ve zvěrokruhu, takže existuje seřazení s pozicí Měsíce při početí a seřazení osy ascendent-descendent při početí s pozicemi Měsíce při narození. Při narození (symbol *) Richarda Wagnera byly pozice ascendentu a Měsíce následovně:

* ascendent = 6° Býka; * Měsíc = 24° Kozoroha

V souladu s Hermovým pravidlem šlo při početí (symbol = 0) Richarda Wagnera o seřazení 0 ascendentu s * Měsícem. Protože seřazení znamená stejnou nebo protilehlou pozici ve zvěrokruhu (diametrálně protichůdnou délku), může být vyjádřeno následovně:

0-Měsíc = 6° Býka nebo 6° Štíra
(seřazení ve zvěrokruhu s * ascendentem)

0-ascendent = 24° Kozoroha nebo 24° Raka
(seřazení ve zvěrokruhu s * Měsícem)

Početí je časově blízko fyzickému narození (tj. asi devět měsíců před narozením), a proto je pro stanovení přesného okamžiku éterného početí možné uplatnit Hermovo pravidlo. Jdeme-li v případě Richarda Wagnera devět měsíců před jeho narození (22. května 1813), dospějeme k srpnu 1812. A skutečně, 15. srpna 1812 stál Měsíc na 6° Štíra v siderickém zvěrokruhu a 28. srpna 1812 stál Měsíc na 6° Býka. Pro tato data, která (zhruba počítáno) spadají do doby devět měsíců před datem narození, se hodí první specifikace Hermova pravidla, tj. ve zvěrokruhu existuje seřazení Měsíce při početí s osou ascendent-descendent při narození.

Přirozeně může být, že se u Richarda Wagnera jednalo o předčasné narození; v tomto případě by datum početí spadalo do doby před méně než devíti měsíci před datem narození. V úvahu přichází např. 12. září 1812, osm měsíců a deset dní před datem narození, stejně i dle Hermova pravidla, protože 12. září stál Měsíc na 6° Štíra v siderickém zvěrokruhu. Na druhé straně může být normální termín narození překročen; v tom případě by datum početí spadalo do doby více než devět měsíců před datem narození. Hermovu pravidlu například vyhovuje také 1. srpen 1812, datum ležící devět měsíců a dvacet jedna dnů před narozením, protože 1. srpna stál Měsíc na 6° Býka.

Pro zjištění data početí tak Hermovo pravidlo poskytuje více možností. V případě Richarda Wagnera přicházejí v úvahu čtyři nejpravděpodobnější data početí: 1. srpen, 15. srpen, 28. srpen a 12. září 1812. Pro každé z těchto dat existuje při narození určité seřazení Měsíce s osou ascendent-descendent. Z těchto čtyř dat jsou nejpravděpodobnější 15. srpen a 28. srpen, protože oba leží nejbliže normální devítiměsíční embryonální době, a to nejen podle pravidla pravděpodobnosti, ale také svým planetárním postavením v těchto datech. V okamžiku početí mohou mít vztah (jako seřazení v horoskopu a metamorfózy aspektů) k planetárním postavením v okamžiku narození/smrti v poslední inkarnaci. Při srovnání planetárních postavení výše uvedených čtyř možných dat početí s planetární konstelací narození, případně smrti Terezie z Ávily vidíme velmi podobnou planetární konstelaci 15. srpna 1812 při narození a smrti Terezie.

Na základě uplatnění Hermova pravidla určil Willi Sucher datum 15. srpna 1812 jako datum početí Richarda Wagnera a kromě toho potvrdil uplatnění svého objevu. Objev Williho Suchera spočívající v tom, že hlavní události v životě odrážejí planetární pohyby během embryonální doby, umožnil srovnání planetární konstelace během embryonální doby s hlavními událostmi v biografii dotyčných osob, a to za předpokladu, že doba početí může být vypočítaná s velkou mírou jistoty.

Měsíční cykly v embryonální době

Jak planetární pohyby během embryonální doby dopředu zobrazují běh událostí v životě? A jak tento proces tvoří základ astrologické biografiky?

Sama zkušenost ukázala, že měsíční cykly v ... (embryonální fázi) jsou jako zrcadlové obrazy, které takřikajíc předpovídají následující rytmy lidského pozemského života. Vezměme ještě jednou příklad Richarda Wagnera. V planetární konstelaci 15. srpna 1812 vycházel Měsíc ve znamení Štíra. Sledujeme--li Měsíc v jeho dalším průběhu 27 1/3 dne..., přijdeme opět k Měsíci... ve Štíru. Tento první měsíční cyklus před narozením se vztahuje na periodu Wagnerova pozemského života (od narození)... až do věku sedmi let... Následující měsíční cyklus (oběh Měsíce zvěrokruhem), který vede ještě jednou po 27 1/3 dne zpět k výchozímu bodu ve Štíru, bude zrcadlením životního období 7 až 14 let. Každý další měsíční cyklus (oběh Měsíce zvěrokruhem) představuje tímto způsobem další sedmiletou periodu. V přibližně deseti měsíčních cyklech před narozením je zobrazeno 10 x 7 let, což znamená přibližně 70 budoucích let, které představují ideální průměr délky lidského života. Tento vztah měsíčních cyklů před narozením k sedmiletím v následujícím životě je pro astrologii zcela novým poznatkem... Soulad časoprostoru před narozením s následujícími časovými rytmy vytváří výrazově silný obraz dramatu lidského života. Z toho, že v případě Richarda Wagnera vešel Měsíc na začátku každého oběhu opět do znamení Štíra, můžeme tušit, že tato osobnost na začátku každého sedmiletí života (zejména tedy např. v 21, 28 a 35 letech) musela prožít těžkou životní dobu, neboť Štír skutečně znamená potíže. Při studiu Wagnerovy biografie bude toto tušení určitým způsobem potvrzeno. Samotné měsíční rytmy by nám však poukazyvaly pouze na to, co se desetkrát, tupě a beze změny monotónně opakuje, ale díky ostatním planetám tomu tak není. Prostřednictvím planet, které mají v celé době před narozením svá dramatická setkání a vzájemné vztahy, tak pravidelně se opakující rytmy oběhů Měsíce získávají individuální charakter.

Tento popis Williho Suchera charakterizuje mimořádnost jeho objevu, který je základem astrologické biografiky vylíčené v této knize. Tento objev implikuje, že osud se v životě rozvíjí v sedmiletých obdobích a že tento rozvoj osudu je v každém období sedmi let přetvářen planetárními pohyby podle odpovídajícího oběhu Měsíce v embryonální době.

První měsíční rytmus začíná v okamžiku početí, vypočítaném pomocí Hermova pravidla. U Richarda Wagnera to byl 15. srpen 1812, kdy Měsíc stál na 6° Štíra. Oběh Měsíce siderickým zvěrokruhem, trvající 27 a 1/3 dne, nadejde, když se Měsíc opět vrátí zpět k 6° Štíra, což značí konec prvního měsíčního cyklu. (Ve stejnou dobu ovšem začíná druhý cyklus). Během tohoto prvního měsíčního cyklu, který odpovídá jednomu oběhu Měsíce siderickým zvěrokruhem, je do éter- ného těla vetkán osud pro prvních sedm let života a zrcadlí se v planetárních pohybech během prvního cyklu. Během druhého měsíčního cyklu, který odpovídá druhému oběhu Měsíce siderickým zvěrokruhem, je do éterného těla odpovídajícím způsobem vetkán osud druhého sedmiletí, od sedmého do čtrnáctého roku života, tak jak to planetární pohyby zrcadlí v druhém měsíčním cyklu. A tak to pokračuje dále, takže je zřejmé, že celé embryonální období vlastně představuje tkaní osudu pro celý budoucí život. *Sít' osudu* utkaná během této doby, která se později rozvine mezi narozením a smrtí, se vetkává do éterného těla paralelně s tvorbou fyzického těla (embrya) v děloze.

Tato skutečnost vrhá nové světlo na upozornění Rudolfa Steinera v *Astronomickém kurzu*:

(...) Embryologii nemůžete vůbec studovat bez studia astronomie. Neboť to, co vám ukáže embryologie, je jen jiný pól toho, co vám ukáže astronomie. Na jedné straně tak musíme pozorovat hvězdné nebe, které ukazuje po sobě následující stadia, a zároveň musíme sledovat, jak se vyvíjí oplodněná zárodečná buňka. Obojí patří k sobě, neboť jedno je pouze obrazem druhého. Nerozumíte-li astronomii, nebudete nikdy rozumět silám působícím v embryu.

Aktivita éterného těla

Vývoj fyzického těla na Zemi se odehrává v děloze, a vývoj éterného těla mezi početím a narozením se zase děje v měsíční sféře, tj. ve sféře, která se rozprostírá od Země až k oběžné dráze Měsíce. Každý oběh Měsíce zvěrokruhem znamená jeden cyklus tvorby éterného těla. Zatímco na Zemi existuje fyzické tělo v troj dimenzionálním prostoru, éterné tělo je *časovým organizmem*, který fyzické tělo prostupuje. Třebaže nenáleží k pozemskému, fyzickému prostoru, jeho působení ze sféry Měsíce se v pozemském životě projevuje v rytmech sedmiletých period. Působnost éterného těla je proto skrytá pod normálním pozemským vědomím, ale může být odhalena na rovině měsíčního vědomí, tj. když své vědomí pozdvihneme nad fyzickou, pozemskou sféru do sféry Měsíce.

O projevech éterného těla v sedmiletých rytmech lidského života se vědělo již v antice. Poukazy na sedmileté periody jako na základní rytmus vývoje v životě najdeme ve spisech řeckých autorů, např. u Hippokrata; dřívější zmínku najdeme u Solón (6. století př. Kr.), který učil, že život obnáší deset sedmiletých period, přičemž každá se vyznačuje zvláštní vlastností a vývojovým stupněm. Představa, že lidský život následuje svůj praoobraz deseti sedmiletími, je také nepřímo potvrzena v Starém zákoně: „*Náš život jest sedmdesát let...*“ (Žalm 90,10).

Aktivitu éterného těla jako časového organismu, praoobrazně se rozvíjejícího v sedmiletých života, nám snad pomůže přiblížit analogie. Můžeme ji porovnat s hodinami, které natáhneme.

Někdy je natáhneme a ony potom běží dále příští den nebo i celé dny v souladu s plynutím času. Podobně je éterné tělo „nataženo“ během deseti oběhů Měsíce siderickým zvěrokruhem mezi početím a narozením. Od okamžiku narození „běží“ dále, a v souladu s rozvojem sedmiletých period mezi narozením a smrtí ztrácí na svěžesti. (Deset sedmiletí je praoobrazem; odchylky od tohoto praoobrazu jsou spíše pravidlem než výjimkou.) O rytmu sedmiletých period, který je základním vzorcem rozvoje lidského života, hovoříme v hermetické astrologii jako o *spirále života*. K vlastnostem a astrologické charakteristice různých fází (sedmiletí) životní spirály přistoupíme konkrétně ve 4. a 5. kapitole

Planetární konstelace a obraz osudu člověka

Pro astrologickou biografiku je však významný nejen rytmus rozvoje éterného těla v sedmi periodách, ale také skutečnost, že do éterného těla je vetkána *síť osudu*, která se rozvíjí spolu s éterným tělem. Tato skutečnost poskytuje vědeckou základnu, z níž vychází hermetická věda astrologické biografiky. Sedmiletý rytmus éterného těla souvisí s oběhy Měsíce skrze siderický zvěrokruh během

embryonální doby, v které každý měsíční oběh siderickým zvěrokruhem odpovídá jednomu cyklu tvorby éterného těla. Když je v době procházení Měsíce siderickým zvěrokruhem vytvářeno éterné tělo, do něhož se vetkává osud, toto tkaní osudu se zrcadlí v různých planetárních konstelacích, které se v této době uskutečňují.

Obrátíme-li svoji pozornost opět k biografii Richarda Wagnera, můžeme nyní sledovat speciální příklad, totiž konjunkci Slunce a Saturnu, která nastala asi uprostřed Wagnerovy embryonální doby. Tato kosmická událost, která nastala během určité fáze tvorby éterného těla (v hermetické astrologii známé jako *obraz osudu*), je tedy vetkaná do Wagnerovy sítě osudu, do jeho éterného těla (časového organizmu). Tento obraz osudu, který na kosmické úrovni souvisí s konjunkcí Slunce a Saturnu, se projevil jako skutečná osudová událost asi uprostřed jeho života. Jakým způsobem tento okamžik ve Wagnerově biografii souvisí s kosmickou událostí, tj. s konjunkcí Slunce a Saturna, se dozvíme z následujícího textu.

Tento příklad charakterizuje základní princip hermetické vědy o astrologické biografice. Spočívá na prostorovém hermetickém principu „jak nahoře, tak dole“, kdy se kosmické události, které se odehrají „nahoře“, nacházejí ve vzájemném vztahu s událostmi osudu, které se odehrávají zde „dole“ na Zemi. Kromě toho astrologická biografika používá také časový hermetický princip „co bylo, je takové, jako to, co bude“, tedy obrazy osudu, které tvoří síť osudu utkanou během embryonální doby, vyvstávají v průběhu života mezi narozením a smrtí jako skutečné události osudu. Nacházíme tak přímou souvislost mezi obdobím embryonální doby (viděnou z kosmické perspektivy konjunkcí, opozicí Slunce, Měsíce a planet atd.) a během osudu v sedmiletých životních periodách. Aby hermetická biografika získala přehled o síti osudu individuality, která se vyvíjí v sedmiletých periodách mezi narozením a smrtí, sleduje (podle možností) celou posloupnost planetárních pohybů mezi počtím a narozením.

Základní princip astrologické biografiky

Rozpoznání této analogie událostí během embryonální doby s událostmi osudu v lidské biografii, které závisí na úspěšném uplatnění hermetických pravidel, člověku umožní, aby se mohl cítit v souznění se svým osudem, zpočátku na kosmické úrovni. Darem milosti a vnitřní kontemplací kosmických událostí, které odpovídají osudu a jsou vetkány do jeho éterného těla, si tyto obrazy osudu, odpovídající určitým karmickým událostem během jeho embryonální doby, může postupně uvědomit. Předpokladem je tedy určité osvojení si *karmického jasnozření*, které nám umožní nahlížet do procesu vytváření karmy (osudu) na základě uvědomění si kosmických obrazů. Není jistě nutné zdůrazňovat, že vývoj této schopnosti vyžaduje vysoký stupeň morálního vývoje a hlubokého porozumění vyšší moudrosti osudu. Vývoj karmické jasnozřivosti je jedním z ideálů hermetické astrologie, jejímž vědeckým doplňkem je astrologická biografika. Studium astrologické biografiky, zejména její aplikace, jak je uplatňována na život historických osobností, se klade základní kámen pro porozumění vládě osudu.

Poznávat cesty osudu znamená *být v harmonii s kosmickou dobou*, tj. být vždy ve správnou dobu na správném místě, aby se mohl pozitivně naplnit zážrak osudu. Každý hermetický astrolog, který chce jiným pomáhat při hledání smyslu jejich osudu a zároveň jim poradit, jak ve sféře osudu pozvolna vytvářet a udržovat řád, musí zajisté dojít k *spirituálnímu probuzení osudových souvislostí*. Symbol tohoto řádu můžeme nalézat ve hvězdném nebi v souladu s naplněním Kristových slov: *Bud' vůle Tvá, jako v nebi, tak i na zemi*. K tomu, aby zde na Zemi mohlo být vytvořeno zrcadlení tohoto řádu hvězdného nebe, chce přispět hermetická astrologie svým přínosem ke službě Kristu, Pánu osudu,

protože Kristus - v souznění s nebeským Otcem - přináší na zem nebeské království (*přijď království Tvé*).

Objev Williho Suchera o vztahu mezi tvorbou osudu („tkaním sítě osudu“) a jeho rozvíjením mezi narozením a smrtí je nej důležitějším astrologickým objevem 20. století. Paralelně s planetárními událostmi (konjunkce, opozice atd.), které se uskutečňují v této době, je během embryonální doby tkána síť osudu. Mezi narozením a smrtí se potom osud rozvíjí jako následek toho, co se mezi početím a narozením vytvořilo v praobrazu na kosmické úrovni. Vyplnění osudu je tak uskutečněním nebe na zemi v tom smyslu, že to, co bylo v nebi „naplánováno“ (na cestě ke vzniku člověka), se skutečně naplňuje. Astrologická biografika přispívá k tomu, abychom si více uvědomovali působení osudu a zároveň přispívá k naplnění božského ideálu, který je vyjádřen ve slovech: „Buď vůle Tvá, jako v nebi, tak i na Zemi“.

Klíčem k astrologické biografice je tedy analogie mezi sledem průchodů Měsíce skrze siderický zvěrokruh během embryonální doby a sledem sedmiletých period mezi narozením a smrtí. Protože jeden průchod Měsíce siderickým zvěrokruhem trvá 27 dní a 1/3 dne, deset průchodů siderickým zvěrokruhem potřebuje 273 dní, což je období velmi blízké době těhotenství. (Průměrná doba od početí k narození je obvykle udávána v 270 dnech.) Během deseti siderických průchodů Měsíce se tká osud pro deset sedmiletí života, což odpovídá sedmdesáti letům života a přibližuje se tak průměrné době lidského života. Tato posloupnost slouží jako praobraz pro *životní spirálu*, tedy rozvoj života v deseti sedmiletých periodách, které budeme detailně popisovat v dalších dvou kapitolách.

Dříve než budeme sledovat Wagnerův osud jako ukázkou astrologické biografiky, vrátíme se k uplatnění hermetických pravidel, abychom určili datum Wagnerova početí. První část Hermova pravidla, která nás vede k 15. srpnu 1812 jako datu Wagnerova početí, se týká seřazení Měsíce ve zvěrokruhu při početí s osou ascendent-descendent při narození. Druhá část Hermova pravidla se týká zarovnání osy ascendent-descendent při početí s pozicí Měsíce ve zvěrokruhu při narození.

První část Hermova pravidla nám umožňuje určit den početí; jeho druhá část nám zase dovoluje určit čas početí v uvedený den. Při Wagnerově narození byla pozice Měsíce ve zvěrokruhu na 24° Kozoroha. Při jeho početí stál ascendent buď na 24° Kozoroha, nebo na 24° Raka. Dne 15. srpna 1812 v 19:02 hodin místního času (Lipsko) skutečně stál ascendent na 24° Kozoroha a Měsíc na 6° Štíra, takže byly splněny obě části Hermova pravidla. Postavení planet při početí Richarda Wagnera poskytuje horoskop vypočítaný na 19:02 hod. místního času v Lipsku, 15. srpna 1812.